

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

16. januar 2006

Den

J.nr. 516-31/

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har ved skrivelse af 21. december 2005 udbedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

Ad L102 spørgsmål 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. december fra PricewaterhouseCoopers, jf. L 102 – bilag 1.”

Svar:

Det følger af art. 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, at forordningen finder anvendelse på arbejdstagere, som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som er statsborgere i en af disse stater, og på deres familiemedlemmer og efterladte.

Forordningen finder anvendelse på enhver lovgivning om sociale sikringsgrene, der vedrører ydelser i anledning af sygdom og moderskab, jf. art. 4, stk. 1, litra a.

Forslaget til lov om barseludligning på det private arbejdsmarked (L 102) vil således være lovgivning, som falder ind under forordningens anvendelsesområde.

Det fremgår af forordningens art. 13, stk. 1, at en arbejdstager, der er omfattet af forordningen, alene er undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om lovvalg afgøres efter forordningens bestemmelser herom. Ifølge den generelle bestemmelse i art. 13, stk. 2, er en arbejdstager, der er beskæftiget på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område, eller den virksomhed eller arbejdsgiver, der beskæftiger ham, har sit hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område.

Det af PricewaterhouseCoopers rejste første spørgsmål, skal besvares bekræftende, således at en udenlandsk virksomhed, som har en filial eller fast forretningssted med medarbejdere i Danmark, vil skulle betale bidrag til den lovbaserede barseludligningsordning, idet medarbejderne ifølge forordningens bestemmelser om lovvalg er omfattet af danske lovgivning.

For så vidt angår det andet spørgsmål, anføres det i forordningens art. 17, at to eller flere medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse stater ved aftale kan gøre undtagelser fra forordningens art. 13-16 til fordel for visse arbejdstagere eller visse kategorier af arbejdstagere. Dette indebærer, at for udstationerede medarbejdere, der har opretholdt tilknytningen til et andet lands sociale sikringsystemer i overensstemmelse med sådanne internationale aftaler, vil være omfattet af det andet lands lovgivning.

Lars Barfoed

/Cammy Wong